

slut, Blott jag den kasken tömmer till
sista droppen ut.

9. Ty denna werld ej roar mig, utt
min ungdomstid, Må korset icke hindra
mig att följa dygdens stig; Kom, såg
min wän om du har hört Hwem korset
har förfört, Ack! nej mit hjerta redan
sport, Mig korset redan lyckligt gjordt.

10. Jag lekte med en flicka i mina
spåda dar Jag henne bör wårdera för
hon beskedlig war; Hon war mig huld
och trogen, hon hölt uti min hand Hwar
morgon då wi skulle gå till Prestegår-
den fram.

11. De alla ungdomswänner som ha
ledsagat mig Med sina trogna händer
uppå min wandringsstig, Deras namn
äro wäl upptecknade allt uti lifsens bok,
Gud låte oss få mötas en gång wid Him-
lens port.

12. Allt uppå denna wida jord Jag
ingen huldan har, Som mig kan trösta
med ett ord, Jag har hwarken mor el-
ler far, Som detta i mitt smärta och i
min stora sorg, Men Herren Gud mig
hjelper som är min fasta borg.

Kostar 1 skilling banko.

GS 1005

Tre alldeles

Nya Wisor,

Den Första:

Den mäktiga Trun.

Den Andra:

Äktenstaps-Lyckan

Den Tredje:

Blinda Carin Stålgrens Wisa.

Lindöping, 1848. N. Petré & Sons Boktryckeri.

Den mäktiga Frun.

1. En wisa jag er bju— bju— bjuder:
Den handlar om ett lu— lu— lustigt
och gladt äfventyr,
Om man för saken inte styr.
Så mäktig war den Frun.

2. En fru med sina stic— stic— sticlor,
Som gerna will ha stic— stic— stic.
Had stubb den wintren lång,
Att ej förkylas någon gång.
Så mäktig war den Frun.

3. Fruns golf de woro hwi— hwi—
hwi—
Der satt hon sig att ski— ski— skilja
mynt och dela ut
När hwarje wecka tog ett slut.
Så mäktig war den Frun.

4. Fruns dotter hette Li— Li— Lisa,
Hon släppte stora fi— fi— fiska uti dam-
men sin,

Hwari de gingo ut och in.
Så mäktig war den Frun.

5. Den andra dottern hette No—No—
Nora,
Det war en äkta ho—ho—nett mam-
sell,
Som gick på bal hwarenda qwall.
Så mäktig war den Frun.

6. Fruns piga hette Bri—Bri—
gitta,
Hon had' en gruffig fi—fi—fingerhandske
på sin hand,
Då hon skulle wara kyrkegrann.
Så mäktig war den Frun.

7. Fruns dräng han hette La—La—
Lasse,
Han hade en stor Ba—Ba—Basfiol
med silfwersträng,
Hwarmed han spelte Frun i sång.
Så mäktig war den Frun.

8. När Frun fick ondt i bu—bu—
buken,
Då roppte hon på ku—ku—kusten
sin,
Att han skulle föra henne kring.
Så mäktig war den Frun.

Äktenskaps-Lyckan.

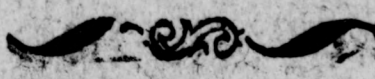
Will han surt, så will hon sött,
will hon torrt, så will han blött;
will han gå, så will hen åka,
will hon körp, så will han kråka:
will han flo, så will hon nåbb,
will han flod, så will hon ebb.

Will hon swart, så will han hwitt,
will han traf, så will hon skridt;
will han äta, will hon fasta,
will hon skynnda, will han rasta;
will han hit, så will hon dit,
will hon watten, will han sprit.

Will han upp, så will hon ned.
will hon sles, så will han sked;
will han bröd, så will hon wofflor;
will han stöflor, will hon tofflor;
will hon bakut, will han fram,
will han allwar, will hon glam.

Will hon sång, så will han skral,
will han ärter, will hon kål;
will hon sofwa, will han waka,
will han brygga, will hon baka;
will hon fortgång, will han sol,
will han dricka, will hon öl.

Will han warmt, så will hon kallt,
will hon peppar, will han salt;
will han solken, will hon mulet,
will hon klart, så will han kulet:
will han Maj, så will hon Mars.
Det är lif det . . . Gubbewars!

Blinda Carin Stålgrens Wisa.

1. Uti min sorg och ångslan jag mig
en wisa gör Till att fördrifwa tiden och
sorgen som jag bär; Det mesta som mig
gläder så är det att jag tror, Att Her-
ren Gud mig hjälper, som uti höjden bor.

2. När jag till werlden föddes, minn
ögon klara war; Den glädjen war ej
långsam det war blott 8 dar; Jag al-
drig sen i werlden det klara ljuset såg,
Jag har i mörkret wandrat i 5 och 30 år.

3. Det enda som mig gläder och fäg-
nar lika wäl, Att Herrans ord är gifwit
till frälning för min själ; Gud hjälp
mig redligt wandra, Att bära korset
rätt Och ej deröfwer klandra Så blif-
wer bördan lätt.

4. En hwarje Söndagsmorgon då hö-
res fridens tolf Och alla flocker ljuda
till allt det Christna folk, Då öppnas
Templets portar för alla och för mig;
Jag är om hjälp förlägen, om jag skall
komma dit.

5. År 1827, då hörde jag en röst, Att
Frälsaren för mig lidit och med sitt blod
förlöst, Jag hastade till Läraren och ta-
lade dessa ord: Om jag den trösten kun-
de få, att gå till Herrans bord.

6. Han svarade: min Flicka, hwem
har dig detta sagdt? Har du Guds ord
så älskat, och derpå gifwit att, Som
dig kan göra wärdig att blifwa Christi
brud; Låt se om du är färdig att gå
emot din Gud.

7. Den 24 Juni, som war Midsom-
mardag, Då hant jag till det målet, att
efter Guds behag; Den gode Herden sa-
de, war glad i denna stund, Här skall
du nu förnya ditt döpelseförbund.

8. O! Gud gif mig din anda, Svaraf
jag styrka får, Lär mig att tåligt wan-
dra, Då jag i mörkret går; Det goda
Winet du åt mig då gömma will till